

— saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 1. un 2. punktu nenosakot un nepiemērojot piemērotus aizsardzības pasākumus, kā arī aizsardzības režīmu, lai novērstu dzīvotņu noplicināšanos un būtiskus traucējumus sugām, nodrošinot juridisku aizsardzību attiecīgajām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, kas atbilst Spānijas teritorijā esošajām Lēmumā 2002/11/EK minētajām teritorijām,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 92/42/EEK 4. panta 4. punktā un 6. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka saistībā ar Lēmumā 2002/11/EK noteiktajām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, kas ir Kopienas nozīmes teritorijas Makaronēzijas biogeogrāfiskajā reģionā un kas atrodas Spānijas Karalistes teritorijā, Spānijas Karaliste nav izpildījusi:

— pienākumu noteikt aizsardzības prioritātes saskaņā ar direktīvas 4. panta 4. punktu;

— pienākumu noteikt un piemērot piemērotus aizsardzības pasākumus, kā arī aizsardzības režīmu, lai novērstu dzīvotņu noplicināšanos un būtiskus traucējumus sugām, nodrošinot juridisku aizsardzību minētajām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām saskaņā ar direktīvas 6. panta 1. un 2. punktu.

(¹) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.).

(²) Komisijas 2001. gada 28. decembra lēmums, ar ko pieņemts Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Makaronēzijas biogeogrāfiskajā reģionā atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK (OV L 5, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza *Rechtbank Breda* (Nīderlande) — VAV *Autovermietung GmbH/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal*

(Lieta C-91/10)

(2010/C 113/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Breda

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: VAV *Autovermietung GmbH*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Savienības tiesībām, īpaši pakalpojumu brīvas aprites principu EKL 49.–55. panta (tagad — Līguma par Eiropas Savienības darbību 56.–62. panta) izpratnē pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru Nīderlandē dzīvojošai vai reģistrētai personai, kura Nīderlandē lieto citā dalībvalstī iznomātu un reģistrētu transportlīdzekli, ir pienākums, uzsākot šī transportlīdzekļa lietošanu Nīderlandes ceļu satiksmē, samaksāt nodokli, pie kam nodoklis ir jāsamaksā pilnā apmērā un vēlāk, kad lietošana Nīderlandes ceļu satiksmē ir beigusies, nodokļa pārmaksāto daļu, neietverot procentus, atmaksā; un tādējādi maksājamā un samaksātā summa *per saldo* atbilst transportlīdzekļa lietošanas ilgumam Nīderlandē?
- 2) Vai minētais tiesiskais regulējums, ja tas ir uzskatāms par pakalpojumu brīvas aprites principa ierobežojumu EKL 49.–55. panta (tagad—LESD 56.–62. panta) izpratnē, ir pamatots ar vienlīdzīgu attieksmi pret visiem Nīderlandē esošajiem transportlīdzekļiem, kā arī ar (ar to saistīto un no tās izrietošo) ļaunprātīgas izmantošanas un/vai pretējas diskriminācijas novēršanu kā pret vietējiem iznomātājiem, tā arī to klientiem, jo arī tad, ja nomas darījums ir noslēgts ar vietējo iznomātāju, nodoklis ir jāmaksā pilnā apmērā?